

Υπόθεση T-198/03

Bank Austria Creditanstalt AG **κατά** **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**

«Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Δημοσίευση αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και επιβάλλουσα πρόστιμα — Καθορισμός πιστωτικών και χρεωστικών επιτοκίων από αυστριακές τράπεζες (“όμιλος Lombard”) — Απόρριψη του αιτήματος παραλείψεως ορισμένων αποσπασμάτων»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2006 II - 1439

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Έννοια — Πράξεις παράγουσες δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα*
(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ· κανονισμός 17 του Συμβουλίου απόφαση 2001/462 της Επιτροπής, άρθρο 9, εδ. 3)

2. Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Πληροφορίες συλλεγείσες από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του κανονισμού 17 — Επαγγελματικό απόρρητο
(Άρθρο 287 ΕΚ· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρα 19 § 2 και 20 § 2)
3. Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον
(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ και 287 ΕΚ· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 20)
4. Ανταγωνισμός — Κοινοτικοί κανόνες — Παραβάσεις — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση ή επιβάλλουσα πρόστιμο
(Άρθρα 81 § 1 ΕΚ, 82 ΕΚ και 83 § 2, στοιχείο α', ΕΚ· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρα 3, 15 § 2, και 21 § 1)
5. Κοινοτικό δίκαιο — Γενικές αρχές του δικαίου — Νομιμότητα
6. Πράξεις των οργάνων — Δημοσιότητα
(Άρθρα 254 ΕΚ και 255 ΕΚ· άρθρο 1 ΕΕ· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 21 § 1)
7. Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Προσδιορισμός των πληροφοριών που καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο
(Άρθρο 287 ΕΚ· κανονισμοί 45/2001 και 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρα 20 § 2, και 21 § 2)
8. Ανταγωνισμός — Κοινοτικοί κανόνες — Παραβάσεις — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση ή επιβάλλουσα πρόστιμο
(Κανονισμοί 45/2001 και 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 20)
9. Ανταγωνισμός — Κοινοτικοί κανόνες — Παραβάσεις — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση ή επιβάλλουσα πρόστιμο
(Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρα 2, 3, 6, 7, 8 και 21 §§ 1 και 2)

10. Ανταγωνισμός — Πρόστιμα — Απόφαση επιβάλλουσα πρόστιμα
(Κανονισμός 17 του Συμβουλίου)

11. Προσφυγή ακυρώσεως — Λόγοι

(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ· κανονισμός 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου)

12. Πράξεις των οργάνων — Πράξεις της Επιτροπής — Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής ως προς τη δημοσιότητα που πρέπει να τους δοθεί

1. Αποτελούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, τα μέτρα των οποίων τα έννομα αποτελέσματα είναι δεσμευτικά και ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του κατάσταση.

Συναφώς, το άρθρο 9 της αποφάσεως 2001/462, σχετικά με τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού σκοπεύει να θέσει σε εφαρμογή, από απόψεως διαδικασίας, την προστασία που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο για τις πληροφορίες των οποίων η Επιτροπή έλαβε γνώση στο πλαίσιο διαδικασιών εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού. Τα δύο πρώτα εδάφιά του, που αναφέρονται στην προστασία των επιχειρηματικών απορρήτων, σκοπούν ειδικότερα την κοινολόγηση πληροφοριακών στοιχείων σε πρόσωπα, επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων για τον σκοπό της ασκήσεως του δικαιώματός τους ακροάσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού. Αντιθέτως, όσον αφορά την κοινολόγηση πληροφοριακών στοιχείων στο κοινό γενικώς, μέσω της δημοσιεύσεώς τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊ-*

κών Κοινοτήτων, οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονται *mutatis mutandis*, σύμφωνα με το άρθρο 9, τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως 2001/462. Τούτο συνεπάγεται μεταξύ άλλων ότι, όταν ο σύμβουλος ακροάσεων λαμβάνει απόφαση βάσει της διατάξεως αυτής, υποχρεούται να μεριμνά για την τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου προκειμένου για πληροφοριακά στοιχεία που δεν απαιτούν την τόσο ειδική προστασία που χορηγείται στα επιχειρηματικά απόρρητα, και ιδίως πληροφοριακών στοιχείων που μπορούν να κοινοποιηθούν σε τρίτους οι οποίοι έχουν δικαίωμα ακροάσεως όσον τους αφορά, των οποίων όμως ο απόρρητος χαρακτήρας απαγορεύει τη δημοσιοποίηση στο κοινό.

Επιπλέον, σύμφωνα με την απόφαση αυτή, ο σύμβουλος ακροάσεων υποχρεούται επίσης να μεριμνά για την τήρηση των διατάξεων του κανονισμού 45/2001, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους

οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, όταν λαμβάνει απόφαση επιτρέπουσα, βάσει του άρθρου 9 της αποφάσεως 2001/462, την αποκάλυψη πληροφοριακών στοιχείων.

Κατά συνέπεια, όταν ο σύμβουλος ακροάσεων λαμβάνει απόφαση βάσει του άρθρου 9, τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως 2001/462, δεν πρέπει μόνο να εξετάζει αν το προς δημοσίευση κείμενο αποφάσεως ληφθείσας βάσει του κανονισμού 17 περιλαμβάνει επιχειρηματικά απόρρητα ή άλλα πληροφοριακά στοιχεία που τυγχάνουν παρεμφερούς προστασίας. Πρέπει επίσης να εξακριβώνει αν το κείμενο αυτό περιλαμβάνει άλλα πληροφοριακά στοιχεία που δεν μπορούν να δημοσιοποιηθούν στο κοινό, είτε λόγω κανόνων του κοινοτικού δικαίου που τα προστατεύουν ειδικώς είτε λόγω του γεγονότος ότι τα πληροφοριακά αυτά στοιχεία εμπίπτουν στα στοιχεία τα οποία, εκ της φύσεώς τους, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Συνεπώς, η απόφαση του συμβούλου ακροάσεων παράγει έννομα αποτελέσματα καθόσον αποφαινεται περί του αν το προς δημοσίευση κείμενο περιλαμβάνει τέτοιου είδους πληροφοριακά στοιχεία.

(βλ. σκέψεις 26, 28, 31-34)

2. Το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 διευκρινίζει ότι τυγχάνουν της προστασίας που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο για τις πληροφορίες

των οποίων η Επιτροπή έλαβε γνώση στο πλαίσιο διαδικασιών εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού, οι πληροφορίες που συνελέγησαν κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 17 και οι οποίες, ως εκ της φύσεώς τους, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, το οποίο καλύπτει τομέα που εκτείνεται πέραν των επιχειρηματικών απορρητών των επιχειρήσεων.

Συναφώς, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της προστασίας που απαιτείται να παρέχεται σε πληροφορίες που καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο σε σχέση με πρόσωπα, επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που απολαύουν του δικαιώματος ακροάσεως στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού και της προστασίας που πρέπει να χορηγείται σε τέτοιου είδους πληροφορίες σε σχέση με το κοινό εν γένει.

Πράγματι, η υποχρέωση των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των θεσμικών οργάνων να μη δημοσιοποιούν τις πληροφορίες που κατέχουν, οι οποίες καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, θεσπισθείσα στο άρθρο 287 ΕΚ και τεθείσα σε εφαρμογή, στον τομέα των εφαρμοστέων στις επιχειρήσεις κανόνων του ανταγωνισμού, με το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, αμβλύνεται όσον αφορά τα πρόσωπα στα οποία το άρθρο 19, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού παρέχει το δικαίωμα ακροάσεως. Η Επιτροπή μπορεί να κοινοποιήσει στα

πρόσωπα αυτά ορισμένες πληροφορίες καλυπτόμενες από το επαγγελματικό απόρρητο, καθόσον η εν λόγω κοινοποίηση είναι αναγκαία για την ομαλή διεξαγωγή των αποδείξεων. Ωστόσο, η δυνατότητα αυτή δεν ισχύει για τα επιχειρηματικά απόρρητα, στα οποία διασφαλίζεται ειδική προστασία. Αντιθέτως, πληροφορίες καλυπτόμενες από το επαγγελματικό απόρρητο δεν μπορούν να δημοσιοποιηθούν στο κοινό γενικώς, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για επιχειρηματικά απόρρητα ή άλλες απόρρητες πληροφορίες.

Η ανάγκη τέτοιας διαφορετικής μεταχείρισης δικαιολογείται εφόσον η έννοια του επιχειρηματικού απορρήτου καλύπτει και τα πληροφοριακά στοιχεία των οποίων όχι μόνο η κοινολόγηση αλλά και η απλή διαβίβαση σε υποκείμενο δικαίου άλλο από εκείνο που παρέσχε το στοιχείο μπορεί να προκαλέσει σοβαρή βλάβη στα συμφέροντα του υποκειμένου αυτού.

(βλ. σκέψεις 28-30)

3. Το άρθρο 20 του κανονισμού 17 και το άρθρο 287 ΕΚ σχετικά με το επαγγελματικό απόρρητο έχουν ως αντικείμενο, μεταξύ άλλων, την προστασία των προσώπων τα οποία αφορά διαδικασία εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού βάσει του κανονισμού 17 από ζημία δυναμένη να προκληθεί από τη δημοσιοποίηση των πληροφοριακών στοιχείων που η Επιτροπή συνέλεξε στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής. Επομένως, δεν μπορεί να μη γίνει δεκτό ότι επιχείρηση την οποία αφορά η διαδικασία αυτή έχει, κατ' αρχήν, έννομο συμφέρον να στραφεί κατά της αποφάσεως του συμβούλου ακροάσεων να

δημοσιεύσει το μη απόρρητο κείμενο της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία της επιβάλλεται πρόστιμο για παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού.

Η δημοσίευση της ανακοινώσεως αιτιάσεων εκ μέρους τρίτου δεν ασκεί επιρροή στο έννομο συμφέρον της επιχείσεως αυτής. Πράγματι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που περιλαμβάνονται στα εν λόγω έγγραφα ταυτίζονται με αυτά που περιλαμβάνονται στα επίμαχα τμήματα της αποφάσεως περί επιβολής προστίμων, το περιεχόμενο της τελευταίας αυτής αποφάσεως είναι εντελώς διαφορετικό από το περιεχόμενο της ανακοινώσεως αιτιάσεων. Η ανακοίνωση αιτιάσεων σκοπεί να παράσχει στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να κοινοποιήσουν την άποψή τους επί των στοιχείων τα οποία η Επιτροπή έχει προσωρινώς δεχθεί εις βάρος τους. Αντιθέτως, η απόφαση περί επιβολής προστίμων περιλαμβάνει περιγραφή των πραγματικών περιστατικών που η Επιτροπή θεωρεί ως αποδεδειγμένα.

Κατά συνέπεια, η δημοσίευση της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και η προ-

σθήκη της, μολονότι μπορεί να είναι επιζήμια για τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν στερεί από τους αποδέκτες της αποφάσεως περί επιβολής προστίμων το έννομο συμφέρον να προβάλουν ότι το προς δημοσίευση κείμενο της εν λόγω αποφάσεως περιλαμβάνει πληροφοριακά στοιχεία προστατευόμενα κατά της δημοσιοποίησώς τους στο κοινό.

Τέλος, το γεγονός ότι οι προϋποθέσεις που οδήγησαν έναν προσφεύγοντα να ζητήσει αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν υφίστανται πλέον, δεν συνεπάγεται την εξάλειψη του εννόμου συμφέροντος προς ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

(βλ. σκέψεις 42-45)

4. Η υποχρέωση της Επιτροπής να δημοσιεύει, σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, τις αποφάσεις που λαμβάνει κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του κανονισμού αυτού τυγχάνει εφαρμογής σε όλες τις αποφάσεις που διαπιστώνουν παράβαση ή επιβάλλουν πρόστιμο, χωρίς να χρειάζεται να γίνει γνωστό αν περιλαμβάνουν και υποχρέωση να τεθεί τέρμα σε παράβαση ή αν η υποχρέωση αυτή δικαιολογείται ενόψει των περιστατικών της συγκεκριμένης περιπτώσεως.

(βλ. σκέψη 58)

5. Η αρχή της νομιμότητας έχει αναγνωρισθεί, στο κοινοτικό δίκαιο, υπό την έννοια ότι απαιτεί ότι μια κύρωση, έστω κι αν δεν έχει ποινικό χαρακτήρα, μπορεί να επιβληθεί μόνον αν στηρίζεται σε σαφή και μη διφορούμενη νομική βάση.

Πάντως, από την αρχή της νομιμότητας δεν μπορεί να συναχθεί η απαγόρευση δημοσιεύσεως των πράξεων που εκδίδουν τα κοινοτικά όργανα όταν η δημοσίευση αυτή δεν προβλέπεται ρητώς στις συνθήκες ή σε άλλη πράξη γενικής ισχύος. Στο παρόν στάδιο του κοινοτικού δικαίου, η απαγόρευση αυτή δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 1 ΕΕ, σύμφωνα με το οποίο, εντός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, «οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά».

(βλ. σκέψεις 68-69)

6. Η αρχή της νομιμότητας, που θεσπίζεται στο άρθρο 1 ΕΕ, σύμφωνα με το οποίο, «οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά», αντανakλάται στο άρθρο 255 ΕΚ, το οποίο διασφαλίζει στους πολίτες, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των κοινοτικών οργάνων. Εξάλλου, εκφράζεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 254 ΕΚ, το οποίο εξαρτά την έναρξη ισχύος ορισμένων πράξεων των θεσμικών οργάνων από τη δημοσίευσή τους, και από πολλές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου οι οποίες, όπως το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, υποχρεώνουν τα κοινοτικά

όργανα να κοινοποιούν, στο κοινό, τις δραστηριότητές τους. Σύμφωνα με την εν λόγω αρχή, και ελλείψει διατάξεων που επιβάλλουν ή απαγορεύουν ρητώς τη δημοσίευση, η δυνατότητα των θεσμικών οργάνων να κοινοποιούν τις πράξεις που εκδίδουν είναι ο κανόνας, από τον οποίο υπάρχουν εξαιρέσεις καθόσον το κοινοτικό δίκαιο, ιδίως μέσω διατάξεων που διασφαλίζουν την τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου, απαγορεύει τη δημοσιοποίηση των εν λόγω πράξεων ή ορισμένων πληροφοριακών στοιχείων που περιλαμβάνουν οι πράξεις αυτές.

(βλ. σκέψη 69)

7. Ούτε το άρθρο 287 ΕΚ ούτε ο κανονισμός 17 επισημαίνουν ρητώς ποια πληροφοριακά στοιχεία, πλην των επιχειρηματικών απορρήτων, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Συναφώς, από το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 δεν μπορεί να συναχθεί ότι τούτο συμβαίνει στην περίπτωση όλων των πληροφοριακών στοιχείων που συλλέγονται κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανονισμού, πλην αυτών η δημοσίευση των οποίων είναι υποχρεωτική δυνάμει του άρθρου 21. Πράγματι, όπως το άρθρο 287 ΕΚ, το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, το οποίο θέτει σε εφαρμογή την εν λόγω διάταξη της Συνθήκης στον τομέα των κανόνων του ανταγωνισμού που εφαρμόζονται στις επιχειρήσεις, απαγορεύει μόνον τη δημοσίευση πληροφοριών «οι οποίες, λόγω της φύσεώς τους, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο».

Για να εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο τα πληροφοριακά στοιχεία, λόγω της φύσεώς τους, απαιτείται να είναι γνωστά σε περιορισμένο αριθμό προσώπων. Στη συνέχεια, πρέπει να πρόκειται για πληροφοριακά στοιχεία η δημοσίευση των οποίων μπορεί να προκαλέσει σοβαρή ζημία στο πρόσωπο που τα προσκόμισε ή σε τρίτους. Τέλος, τα συμφέροντα που μπορεί να θιγούν από τη δημοσίευση της πληροφορίας απαιτείται να είναι αντικειμενικώς άξια προστασίας. Η εκτίμηση του απορρήτου χαρακτηρα μιας πληροφορίας απαιτεί έτσι τη στάθμιση μεταξύ των νομίμων συμφερόντων που απαγορεύουν τη δημοσίευσή της και του γενικού συμφέροντος σύμφωνα με το οποίο οι δραστηριότητες των κοινοτικών οργάνων διεξάγονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά.

Στάθμιση του γενικού συμφέροντος για τη διαφάνεια της κοινοτικής δράσεως και των ενδεχομένως αντιτιθεμένων συμφερόντων πραγματοποιήθηκε από τον κοινοτικό νομοθέτη με διάφορες πράξεις του παραγώγου δικαίου, μεταξύ άλλων, με τον κανονισμό 45/2001, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και τον κανονισμό 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Μολονότι είναι αληθές ότι η έννοια του «επαγγελματικού απορρήτου» εμπίπτει στο πρωτογενές δίκαιο καθόσον περιλαμβάνεται στο άρθρο 287 ΕΚ και

το παράγωγο δίκαιο δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να τροποποιήσει τις διατάξεις της Συνθήκης, η ερμηνεία της Συνθήκης εκ μέρους του κοινοτικού νομοθέτη ως προς ζήτημα το οποίο δεν ρυθμίζεται ρητώς συνιστά παρ' όλ' αυτά σημαντική ένδειξη του τρόπου με τον οποίον πρέπει να γίνει αντιληπτή μια διάταξη.

Επομένως, καθόσον αυτές οι διατάξεις του παραγώγου δικαίου απαγορεύουν την αποκάλυψη πληροφοριακών στοιχείων στο κοινό ή αποκλείουν την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα που τα περιλαμβάνουν, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω πληροφοριακά στοιχεία καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Αντιθέτως, καθόσον το κοινό έχει δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα που περιλαμβάνουν ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω πληροφοριακά στοιχεία καλύπτονται, ως εκ της φύσεώς τους, από το επαγγελματικό απόρρητο.

(βλ. σκέψεις 70-72, 74)

8. Όσον αφορά τη δημοσίευση των αποφάσεων που η Επιτροπή λαμβάνει κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, το άρθρο 20 του κανονισμού 17 απαγορεύει, πέραν της δημοσιεύσεως των επιχειρηματικών απορρήτων, τη δημοσίευση ιδίως πληροφοριακών στοιχείων που εμπίπτουν στις εξαιρέσεις του δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ή τα οποία

προστατεύονται δυνάμει άλλων κανόνων του παραγώγου δικαίου, όπως ο κανονισμός 45/2001, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών. Αντιθέτως, το άρθρο αυτό δεν απαγορεύει τη δημοσίευση πληροφοριακών στοιχείων, των οποίων το κοινό δικαιούται να λάβει γνώση μέσω του δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα.

(βλ. σκέψη 75)

9. Το άρθρο 21, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιορίζει την υποχρέωση που επιβάλλεται στην Επιτροπή, με την πρώτη παράγραφο, να δημοσιεύει τις αποφάσεις που λαμβάνει βάσει των άρθρων 2, 3, 6, 7 και 8, με μνεία των ενδιαφερομένων μερών και του «ουσιώδους τμήματος» των εν λόγω αποφάσεων προς διευκόλυνση του καθήκοντος της Επιτροπής να πληροφορεί το κοινό για τις αποφάσεις της, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των γλωσσικών δυσχερειών που συνδέονται με τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Αντιθέτως, η διάταξη αυτή δεν περιορίζει τη δυνατότητα της Επιτροπής, αν το κρίνει σκόπιμο και αν οι πόροι της το επιτρέπουν, να δημοσιεύσει το πλήρες κείμενο των εν λόγω αποφάσεων, με την επιφύλαξη της τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου.

Επομένως, μολονότι επιβάλλεται στην Επιτροπή η γενική υποχρέωση να δημοσιεύει μόνον τα μη απόρρητα κείμενα των αποφάσεών της, δεν είναι αναγκαίο, για τη διασφάλιση της τηρήσεως της υποχρέωσής αυτής, το άρθρο 21, παράγραφος 2, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι χορηγεί συγκεκριμένο δικαίωμα στους αποδέκτες των αποφάσεων που εκδίδονται βάσει των άρθρων 2, 3, 6, 7 και 8 του κανονισμού 17, το οποίο τους επιτρέπει να αντικρούουν τη δημοσίευση εκ μέρους της Επιτροπής στην Επίσημη Εφημερίδα (και, ενδεχομένως, και στην ιστοσελίδα του εν λόγω οργάνου στο Διαδίκτυο) πληροφοριακών στοιχείων τα οποία, αν και δεν είναι απόρρητα, δεν είναι «ουσιώδη» για την κατανόηση του διατακτικού των εν λόγω αποφάσεων.

Περαιτέρω, το συμφέρον μιας επιχειρήσεως, στην οποία η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο για παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού, να μη δημοσιευτούν στο κοινό λεπτομέρειες της προσαπτομένης συμπεριφοράς που αποτελεί παράβαση, δεν τυγχάνει καμίας ιδιαίτερης προστασίας, λαμβανομένου υπόψη του συμφέροντος του κοινού να γνωρίζει το ευρύτερο δυνατόν τους λόγους κάθε πράξεως της Επιτροπής, του συμφέροντος των επιχειρηματιών να γνωρίζουν ποια είναι η συμπεριφορά για την οποία μπορεί να τους επιβληθούν κυρώσεις και το συμφέρον των προσώπων που θίγονται από την παράβαση να γνωρίζουν τις λεπτομέρειές της προκειμένου να επικαλεσθούν, ενδεχομένως, τα δικαιώματά τους κατά των επιχειρήσεων στις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις.

(βλ. σκέψεις 76-78, 88)

10. Το γεγονός ότι, σε απόφαση περί επιβολής προστίμων, περιλαμβάνονται πραγματικές διαπιστώσεις που αφορούν σύμπραξη δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη διαπίστωση της συναφούς παραβάσεως ή από την προϋπόθεση ότι έχει πράγματι διαπιστώσει τέτοια παράβαση. Πράγματι, η Επιτροπή δύναται νομοτύπως να περιγράψει, σε απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση και επιβάλλουσα κύρωση, το πραγματικό και ιστορικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η επικρινόμενη συμπεριφορά. Το αυτό ισχύει για τη δημοσίευση της εν λόγω περιγραφής, δεδομένου ότι μπορεί να είναι χρήσιμη ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να αντιληφθεί πλήρως τους λόγους της αποφάσεως αυτής. Συναφώς, εναπόκειται στην Επιτροπή να κρίνει αν είναι πρόσφορο να περιληφθούν στην απόφαση τέτοια στοιχεία.

(βλ. σκέψη 89)

11. Ο κανονισμός 45/2001, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, σκοπεί την προστασία των φυσικών προσώπων από

απόψεως επεξεργασίας στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα. Ένα νομικό πρόσωπο δεν αποτελεί μέρος του κύκλου των προσώπων των οποίων ο εν λόγω κανονισμός σκοπεί να διασφαλίσει την προστασία και επομένως δεν μπορεί να επικαλεστεί φερομένη παράβαση των κανόνων που θεσπίζει ο εν λόγω κανονισμός.

(βλ. σκέψη 95)

12. Πέραν των υποχρεώσεων δημοσιότητας που της επιβάλλονται ιδίως με τον κανονισμό 17, η Επιτροπή διαθέτει σημαντικό περιθώριο εκτιμήσεως για να εκτιμά, ανά περίπτωση, τη δημοσιότητα που πρέπει να δίνει στις πράξεις της. Ουδαμώς υποχρεούται να αντι-

μετωπίζει συναφώς πράξεις της ίδιας φύσεως με τον ίδιο τρόπο. Συγκεκριμένα, η αρχή της ισότητας δεν απαγορεύει στην Επιτροπή να δημοσιοποιεί προηγουμένως κείμενα των οποίων σκοπείται η δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, τα οποία όμως δεν διαθέτει ακόμη σε όλες τις επίσημες γλώσσες, στην ιστοσελίδα της στο Διαδίκτυο στις γλώσσες που είναι διαθέσιμες ή σε αυτή ή αυτές που γνωρίζει καλύτερα το ενδιαφερόμενο κοινό. Συναφώς, το γεγονός ότι διαθέτει μόνον τα κείμενα σε ορισμένες γλώσσες συνιστά επαρκή διαφορά για να δικαιολογήσει τη διαφορετική μεταχείριση.

(βλ. σκέψη 102)